مثال مؤمنی که قرآن را می‌خواند همانند ترنج است؛ که بویش خوش است و طعمش نیز خوش، و مثال مؤمنی که قرآن نمی‌خواند همانند خرماست، که بویی ندارد و طعمش خوش است

از ابوموسی اشعری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مثال مؤمنی که قرآن را می‌خواند همانند ترنج است؛ که بویش خوش است و طعمش نیز خوش، و مثال مؤمنی که قرآن نمی‌خواند همانند خرماست، که بویی ندارد و طعمش خوش است، و مثال منافقی که قرآن می‌خواند مانند ریحان است که بویش خوش است و طعمش تلخ، و مثال منافقی که قرآن نمی‌خواند همانند حنظله است، بویی ندارد و طعمش نیز تلخ است».

[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم به بیان انواع مردم در قرائت قرآن و سود بردن از آن پرداخته‌اند: نوع اول: مؤمنی است که قرآن را می‌خواند و از آن سود می‌برد؛ او مانند ترنج است که طعمش خوش است و بو و رنگش خوش است و فواید آن بسیار است، او به آنچه می‌خواند عمل می‌کند، و به مردم سود می‌رساند. دوم: مؤمنی که قرآن نمی‌خواند، او مانند خرماست که طعمش خوش است و بویی ندارد، دل او ایمان را در خود دارد چنانکه خرما طمعش و درونش شیرین است، اما بویی ندارد که مردم آن را ببویند؛ زیرا قرائتی از او شنیده نمی‌شود که مردم با شنیدنش آرام گیرند. سوم: منافقی که قرآن می‌خواند؛ او مانند ریحان است که بوی خوشی دارد اما طعمش تلخ است، زیرا دلش را با ایمان آباد نکرده و به قرآن عمل نمی‌کند، اما در برابر مردم چنان آشکار می‌شود که انگار مؤمن است؛ بوی خوشش به قرائت او شبیه است و طعم تلخش به کفرش شبیه است. چهارم: منافقی که قرآن نمی‌خواند مانند حَنظَله است؛ بویی ندارد و طعمش نیز تلخ است؛ بی‌بویی‌اش به قرآن نخواندنش شبیه است و طعم تلخش به تلخی کفرش شبیه است، درونش از ایمان خالی است و سودی در ظاهرش نیست بلکه زیانبار است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/6258